

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ
ФАКУЛТЕТА ПОЛИТИЧКИХ НАУКА

Изборно веће Универзитета у Београду - Факултета политичких наука је на седници одржаној 16. септембра 2021. године, сходно Закону о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 27/18. - др. закон, 73/18, 67/19, 6/20. - др. закон, 11/21 – аутентично тумачење, 67/21 и 67/21 – др. закон), Статутом Универзитета у Београду и Факултета политичких наука и Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 192. од 01.07.2016.г., 195. од 22.09.2016.г., бр. 197. од 20.03.2017.г., бр. 199. од 16.10.2017. и бр. 203. од 21.05.2018. године), формирало Комисију за писање Извештаја о пријављеним кандидатима за избор редовног професора за ужу научну Међународне студије у саставу: проф. др Драган Р. Симић, Универзитет у Београду - Факултет политичких наука, проф. др Драган Ђукановић, Универзитет у Београду - Факултет политичких наука и проф. др Синиша Таталовић, Свеучилиште у Загребу - Факултет политичких знаности.

Комисија је прегледала конкурсни материјал и у складу са Законом о Универзитету и Статутом Факултета политичких наука подноси следећи:

ИЗВЕШТАЈ

Универзитет у Београду - Факултет политичких наука расписао је конкурс за избор у звање и заснивање радног односа, са пуним радним временом, редовног професора за ужу научну област **Међународне студије**. Оглас је објављен у публикацији Националне службе за запошљавање *Послови* бр. 953 од 29. септембра 2021. године. На оглас се пријавио један кандидат: др Немања Џуверовић.

Комисија је након увида у поднету документацију констатовала да кандидат испуњава услове утврђене Законом о високом образовању и Статутом Универзитета у Београду - Факултета политичких наука, односно конкурсом.

др Немања Џуверовић

Кандидат је приложио следећу документацију

– Биографију

- Оверен препис дипломе основних академских студија (дипломирани политиколог за међународне послове)
- Оверен препис дипломе магистра политичких наука
- Оверен препис дипломе доктора политичких наука
- Очитану копију личне карте
- Потписану Изјаву о изворности
- Списак научних и стручних радова објављених у периоду од марта 2017. до септембра 2021. године (након избора у последње звање)
- Списак научних и стручних радова објављених у периоду пре марта 2017. године
- Објављене радове у електронском облику
- Сву пратећу документацију (у електронском облику) која је тражена обавезним и изборним условима који су дефинисани Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду укључујући статистичке извештаје о вредновању педагошког рада наставника Универзитета у Београду за период од академске 2016/17 до академске 2020/21, студентску евалуацију са Нортвестерн универзитета у академској 2019/20, докторске дисертације где је Немања Џуверовић био ментор, списак мастер радова где је кандидат био члан комисија или ментор на изради рада, извештаје комисија за избор у различита академска и научна звања где је кандидат био члан или председник комисије, и другу обимну документацију која се тиче испуњавања изборних услова прописаних Правилником.

У складу са поднетом документацијом Комисија је констатовала да др Немања Џуверовић испуњава све услове наведене у конкурс.

АНАЛИЗА И ОЦЕНА ПРИЈАВЕ

Биографски подаци кандидата

Кандидат Немања Џуверовић рођен је 26. јуна 1981. године у Београду. Основну и Прву београдску гимназију завршио је у Београду са највишом просечном оценом. Универзитет у Београду - Факултет политичких наука у Београду, смер Међународне студије, уписао је 2000. године. Дипломирао је 2005. године са просечном оценом 9.26.

Након завршених основних, кандидат је 2005. године уписао магистарске студије

(смер Међународне студије), такође на Факултету политичких наука које је завршио 2009. године са просечном оценом 9.73 (наслов тезе „Политика Европске уније према Централној Америци: неоколонијализам или сарадња равноправних актера”). Истраживачки рад за писање магистарске тезе кандидат је обавио на Латиноамеричком институту у Бечу.

Немања Џуверовић је докторску дисертацију под називом „Смањење економских неједнакости као претпоставка мира: Случај Латинске Америке” одбранио 26. јуна 2012. године на Универзитету у Београду - Факултету политичких наука. Током академске 2010/11 боравио је на Нафилд колеџу (*Nuffield College*) Универзитета у Оксфорду ради обављања истраживања потребног за израду докторске дисертације.

Немања Џуверовић је од 2005. до 2008. године био ангажован као демонстратор, а након тога као сарадник у настави (академска 2008/09) и асистент (2009-2012) на Универзитету у Београду - Факултету политичких наука у оквиру научне области Међународне студије на наставном предмету Студије мира (основне академске студије). У периоду од 2012. до 2017. године кандидат је био ангажован као доцент, а у периоду од 2017. до 2021. године као ванредни професор на предметима Студије мира, (основне академске студије), Анализа сукоба (основне академске студије), Теорије и типологије сукоба (мастер академске студије), Регионалне перспективе мира и сукоба (мастер академске студије), Пракса решавања сукоба (мастер академске студије), Регионална безбедност (мастер академске студије), Решавање сукоба у пост-хладноратовској ери: нови методи и приступи (докторске академске студије) и Истраживачки семинар (докторске академске студије).

Током последњих пет година година Немања Џуверовић је био ангажован на научно-истраживачком пројекту чији је носилац Универзитет у Београду - Факултет политичких наука под називом „Политички идентитет Србије у регионалном и глобалном контексту” (евиденциони бр. 179076). Такође је ангажован на два Хоризонт 2020 пројекта – „Circle U – Европска универзитетска алијанса” (руководилац катедре за демократизацију) и „Превенција насилног екстремизма кроз отпорност заједнице” (члан истраживачког тима). Такође, Немања Џуверовић је током претходног периода био представник Републике Србије у две COST акције – „Спољна политика ЕУ у сусрет новим реалностима: Перцепције, оспоравања, комуникација и односи” (СА 17119) и „Професионализација и друштвени утицај политичких наука у Европи” (СА 15207). Такође, требало би истаћи да је кандидат био и део вишегодишњег пројекта Универзитета у Београду, који се спроводио у сарадњи са Фондацијом краља Бодуена,

који се тицао обуке младих истраживача на Западном Балкану.

Када је реч о активностима на Универзитету у Београду – Факултету политичких наука у претходном периоду, требало би напоменути да је Немања Џуверовић је био члан Савета Факултета политичких наука у периоду од 2018. до 2021. године. Такође, током 2021. године Немања Џуверовић је био председник Етичке комисије Факултета док је исте године изабран на место продекана за научноистраживачку делатност на период од 1. октобра 2021. до 30. септембра 2024. године.

Поред наведених, Немања Џуверовић је заузимао и друге позиције на Факултету (и Универзитету) у претходним годинама. Био је члан акредитационих комисија Факултета из 2008. и 2013. године док је 2021. године изабран за председника Оперативног тела за координацију акредитације Универзитета у Београду - Факултета политичких наука. Члан је Научног-стручног савета Центра за руске студије и Председник Научно-стручног савета Центра за међународну безбедност. Истовремено, у периоду од 2014. до 2020. године, Немања Џуверовић је био представник Факултета при Извршном одбору Европског конзорцијума за политичка истраживања (ECPR) као и члан Извршног комитета секције за студије мира Удружења за међународне студије (ISA) (период од 2019. до 2022. године). Немања Џуверовић је координатор за сарадњу између Универзитета у Београду – Факултета политичких наука и Универзитета у Варшави - Институт за међународне односе и Универзитета у Београду и Сент Ендрујз универзитета. На крају, он је предавач (курс „Сукоби на Балкану и пост-конфликтна транзиција у Србији”) и координатор летње школе коју Универзитет у Београду заједнички организује са Нортвестерн универзитетом од 2016. године.

Немања Џуверовић је од 2016. године рецензент при ENIC-NARIC центру Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије. Такође, он је спољни рецезент Темпус канцеларије у Србији за Еразмус+ програме (KA1, KA2 и KA3) од 2019. године као и рецезент при Националном телу за акредитацију и обезбеђење квалитета у високом образовању Републике Србије (од 2020. године).

Неопходно је истаћи да је Немања Џуверовић у периоду од 2017. до 2021. године у својству истраживача боравио на Универзитету у Манчестеру (Институт за хуманитарне кризе и сукобе), док је у исто време био гостујући предавач на низу европских универзитета укључујући: Универзитет у Љубљани – Факултет друштвених наука, Универзитет у Гранади – Институт за мир и сукобе, Универзитет у Кремсу, Андраши универзитет, Универзитет у Варшави – Институт за међународне студије, Универзитет у Болоњи – Одељење за политичке и друштвене науке као и Свеучилиште

у Загребу – Факултет политичких знаности. Немања Џуверовић је добитник Фулбрајт стипендије коју додељује Влада Сједињених Америчких Држава која му је омогућила да током академске 2019/20 борави за постдокторским студијама на Нортвестерн универзитету где се бавио истраживањем за свој пројекат „Поновно откривање контекста: Локално делатништво и међународна изградња мира”.

Члан је више међународних професионалних удружења попут: Удружења за међународне студије, Централно и источноевропског удружења за међународне студије, Британског удружења за међународне студије, Међународног удружења за политичке науке и Европског конзорцијума за политичка истраживања. Заједно са др Филипом Ејдусом (Универзитет у Београду – Факултет политичких наука) и др Роком Зупанчићем (Универзитет у Љубљани – Факултет друштвених наука) Немања Џуверовић је главни ко-уредник Часописа за регионалну безбедност (*Journal of Regional Security*) који излази на енглеском језику. Такође је био гостујући уредник часописа Источноевропска политика и друштва (*East European Politics and Societies*) и Етнополитике (*Ethnopolitics*), као и рецензент за низ домаћих и међународних часописа, попут Изградње мира (*Peacebuilding*), Грађанских ратова (*Civil Wars*), Високог образовања (*Higher Education*), Хрватске ревија међународних односа (*Croatian International Relations Review*), Пољског годишњака међународних односа (*Polish Political Science Yearbook*), Социолошког прегледа, Тема, итд.

ИСПУЊЕНОСТ УСЛОВА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

Обавезни услови

1. Искуство у педагошком раду са студентима

Из биографије кандидата јасно је да има богато искуство у педагошком раду са студентима. У последњих шеснаест година, Немања Џуверовић је предавао на низу предмета на основним, мастер и докторским академским студијама на Универзитету у Београду – Факултету политичких наука. Поред свог ангажмана на Факултету политичких наука, кандидат је ангажован и на курсевима који се организују на самом Универзитету у Београду (курс на летњој школи у сарадњи са Нортвестерн универзитетом и обука младих истраживача у оквиру програма TRAIN). Истовремено, током свог постдокторског усавршавања у Сједињеним Америчким Државама, Немања Џуверовић је био предавач на основним академским студијама на Нортвестерн

факултету на предмету „Изградња мира, сукоб и јавно здравље”. На крају, неопходно је напоменути да је Немања Џуверовић био гостујући предавач на низу европских универзитета (видети Изборне услове, тачка 3) где је био у могућности да предаје студентима на свим нивоима студија у земљама као што су Италија, Пољска, Шпанија, Уједињено Краљевство, Словенија, Аустрија, Мађарска, итд.

2. Позитивна оцена педагошког рада добијена у студентским анкетама током целокупног протеклог изборног периода

Кандидат је уз своју пријаву приложио евалуације за предмете на основним академским студијама - Студије мира (академска 2016/17, 2018/19), Анализа сукоба (академска 2018/19), као и на мастер академским студијама – Теорије и типологије сукоба (академска 2017/18, 2018/19), Регионална безбедност (академска 2016/17), Регионална перспектива мира и сукоба (академска 2020/21).

Оцена на основним академским студијама на два наведена предмета се креће од 4.62 (од 5.00) до 4.75 док је оцена на мастер академским студијама нешто виша и налази се у распону од 4.68 до 5.00.

Кандидат је такође приложио и евалуацију курса „Изградња мира, сукоб и јавно здравље” који је држао на Нортвестерн универзитету где се наводи да је 72.7% полазника курса исти оценило највишом оценом 6 (*very high*), 18.2% оценом 5 (*high*) и 9.1% оценом 4. Просечна оцена полазника курса била је 5.36 (од 6.00) што се сматра веома високом просечном оценом за студије на наведеном Универзитету.

3. Објављен један рад из категорије M21, M22 или M23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира

Džuverović, N., 2018. Why local voices matter. Participation of local researchers in the liberal peace debate. *Peacebuilding*, 6 (2), 111-126.

JCR (WoS) IF: 1.876

SJR (Scopus) IF: 0.379 (Q2)

M22

Већина критичке литературе о миру ставила је „локални заокрет” као важан аспект промене парадигме у либералној изградњи мира, како у академском тако и у практичном смислу. Иако је већина критика валидна, западни академски радници и даље оспоравају поједине делове својим епистемологијама, онтологијама и методологијама. Глас истраживача који живе у постконфликтним или конфликтним друштвима и даље је веома ограничен структурним, институционалним или личним

ограничењима. Сходно томе, ослањајући се углавном на искуство локалних истраживача на Балкану, рад анализира главне узроке ограниченог утицаја локалних истраживача на дебату о либералном миру и предлаже неколико корака који би могли довести до њиховог снажнијег укључивања у ову дискусију.

4. Објављен један рад из категорије M24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M21, M22 или M23 може, један за један, да замени услов из категорије M24 или M51

Džuverović, N. and Tepšić, G., 2020. Neoliberal co-optation, power relations and informality in the Balkan International Relations profession. *International Relations*, 34 (1), 84-104.

JCR (WoS) IF: 2.381

SJR (Scopus) IF: 0.482 (Q2)

M22

У тексту се процењује важност неформалних мрежа за постизање међународних академских стандарда постављених у четири балканске земље током реформе високошколских установа, а посебно у научној области међународних односа. Полазећи од поделе на центар и периферију у дебати о глобалним међународним односима, аутори испитују резултате реформи фокусирајући се на неолиберализацију универзитета и професионалну подређеност периферних научних заједница западној епистемичкој заједници при чему се посебно наглашава „одлив мозгова” и регрутовање „органских” интелектуалаца. На основу интервјуа са балканским истраживачима, аутори закључују да се неформалност посматра као друштвени капитал, односно као средство стицања користи на основу личних веза са „чуварима капија” науке о међународним односима. Сагласно, аутори предлажу три могућа решења за превазилажење епистемичке зависности балканске научне заједнице: развој локалних стандарда, подстицање критичког приступа и боља припремљеност за међународне стандарде, док аутори такође предлажу и четврту могућност: напуштање подела између центра и периферије и размишљање изван геополитичких и геокултурних подела што је централне идеја иза пројекта глобалних међународних односа.

5. Објављених пет радова из категорије M51 у периоду од избора у претходно звање из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M24 може, један за један, да замени услов из категорије M51

Džuverović, N., 2021. 'To Romanticise or not to romanticise the local': Local agency and peacebuilding in the Balkans. *Conflict, Security and Development*, 21 (1), 21-41.

ESCI

SJR (Scopus) IF: 0.35 (Q2)

M24

Током последње деценије све већа пажња у оквиру студија мира и сукоба посвећена је такозваном „локалном заокрету” у изградњи мира где се улога локалних актера, њихово делатништво и однос према међународним актерима посебно изучава. Ипак, чак и са широко распрострањеним академским оптимизмом о еманципаторском потенцијалу локалног становништва, непрестано се понављају снажна упозорења о „избегавању романтизације локалног”. Посматрајући балканске земље и њихову традиционалну праксу изградње мира, текст поставља питање има ли локална заједница потенцијал да буде оснаживач или су таква очекивања превише амбициозна, како на академском тако и на политичком нивоу. Ослањајући се на резултате истраживања који показују постојање принудне и непринудне локалне праксе изградње мира, текст још једном поставља питање које је поставио Парис: Да ли је потребно спашавати либералну изградњу мира, и ако је тако, где је локално становништво у једном таквом покушају спашавања?

Džuverović, N., Rone, J. and Junes, T., 2021. Contentious politics and international statebuilding in Southeast Europe. *East European Politics and Society*, 35 (1), 182-189.

JCR (WoS) IF: 1.456

SJR (Scopus) IF: 0.378 (Q2)

M22

Рад се бави питањем теоријског оквира за разумевање „политика побуна” које постају свеprisутне у Југоисточној Европи с посебним нагласком на Бугарску, Румунију, Србију и Северну Македонију где су протести били посебно изражени. При томе, аутори наглашавају важност процеса хибридизације који у случају друштвених покрета има правац деловање „одозго-нагоре” као и неуспешан процес изградње државе који у случају Србије и Северне Македоније долази након окончања сукоба док се у случају Бугарске и Румуније он одиграва у процеса транзиције и придруживања Европској унији. У том смислу, аутори наглашавају да и поред одређених различитости четири студије случаја све оне показују јасан тренд пораста друштвеног активизма као и незадовољство досадашњим учинком међународних актера у Југоисточној Европи.

Džuverović, N. and Milošević, A., 2021. 'Belgrade to Belgradians, not foreign capitalists': International statebuilding, contentious politics and new forms of political representation in Serbia. *East European Politics and Society*, 35 (1), 190-209.

JCR (WoS) IF: 1.456

SJR (Scopus) IF: 0.378 (Q2)

M22

Једна од главних критика у вези са процесом постконфликтне транзиције у Србији је и недостатак разумевања контекста и недовољно учешће локалног становништва у процесу доношења одлука, посебно у вези са најважнијим питањима која су разматрана током политичке и економске транзиције која је започела још 2001. Ова критика постала је посебно изражена након почетка економске кризе 2008. године, када су негативне карактеристике изградње државе постале још израженије, узрокујући повећану зависност од међународних институција и даљу економску маргинализацију најугроженијих група. Анализирајући покрет „Не даймо Београд” и серију протеста у Београду 2016. године, чланак настоји истражити главне разлоге друштвеног незадовољства међународном изградњом државе у постконфликтном српском друштву као и локалне стратегије које су се користиле да би се одупрло оваквом облику изградње државе.

Bešić, M. and Džuverović, N., 2020 How many truths are there? Reconciliation and agonistic dialogue in the former Yugoslavia. *Southeast European and Black Sea Studies*, 20 (3), 455-472.

JCR (WoS) IF: 1.644

SJR (Scopus) IF: 0.39 (Q2)

M21

Текст нуди могуће тумачење помирења на простору бивше Југославије. У сукобљеној прошлости и непомиреном региону, претпоставља се да би истина требала бити главни стуб помирења. Међутим, према емпиријској анализи 146 пројекта помирења спроведених у периоду између 2002. и 2015. године, у региону постоје многа тумачења истина која су супротне једна другој. Оваква тумачења су резултат различитих националних политичких конструкција, подржаних доминантним структурама дотичних друштава. У складу с тим, уместо да се инсистира на једној, чињеничној истини, аутори предлажу увођење принципа „агонистичког дијалога”, где би више истина коегзистирало, претварајући тако бивше непријатеље у политичке противнике у постконфликтном окружењу.

Džuverović, N., 2019. Contextualization of the local. A predisposition of former Yugoslav states to liberal peace. *Southeastern Europe*, 43 (2), 133-157.

Критичка литература о изградњи мира углавном се бави локалним становништвом и њиховим делатништвом у постконфликтној фази, док је веза између контекста пре имплементације либералног мира и хибридизације локалног и међународног углавном занемарена. Сходно томе, текст разматра становиште да успех било ког пројекта изградње мира зависи и од политичких, економских или друштвених околности присутних у земљи или региону пре међународне интервенције. Стога се у чланку анализира контекст у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији пре сукоба деведесетих као одлучујући фактор за разумевање успешне примене либералног мира у региону.

Džuverović, N. and Vidojević, J., 2017. Peacebuilding or 'peacedelaying': Social exclusion of refugees and internally displaced persons in post-war Serbia, *Ethnopolitics*, 17 (1), 55-70.

Од краја рата на Косову и Метохији, напори локалних и међународних актера у изградњи мира у Србији били су углавном усредсређени на побољшање друштвено - економске ситуације. Либерални мир у Србији подразумевао је, између осталог, трансформацију земље ка отворенијем и дерегулисанијем моделу економије и неизбежно је довео до „комодификације благостања” кроз тржишно оријентисане политике и инструменте. Транзиција је такође створила дубоке друштвене поделе између победника и губитника транзиције и додатно маргинализовала најугроженије групе у друштву. Наведено се посебно односи на избеглице из Хрватске и Босне и Херцеговине и интерно расељена лица са Косова и Метохије. Користећи концепт социјалне искључености, рад истражује у којој мери је маргинализација ових група резултат либералне изградње мира и да ли такви ефекти изазивају „одлагање мира” у послератној Србији.

*

*

*

Поред приказаних радова, кандидат је доставио још три рада из категорије M13 (поглавље у тематском зборнику водећег међународног значаја) који се такође могу признати Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду. Радови су следећи:

Džuverović, N., 2020. Confession of the local, in R. Mac Ginty, R. Brett and B. Vogel, eds. *Companion to Peace and Conflict Fieldwork*. London: Palgrave Macmillan, 353-365, ISBN 978-3-030-46432-5. **M13**

Tepšić, G. and Džuverović, N., 2018. Bosnia and Herzegovina, in H. J. Giessmann and R. Mac Ginty, eds, *The Elgar Companion to Post-Conflict Transition*. London: Edward Elgar, 27-48, ISBN 978-1-78347-904-7 **M13**

Džuverović, N. and Kapidžić, D., 2017. Bridging the 'International-Local Gap' in peacebuilding through academic cooperation: The Balkans Master's Program in Peace Studies, In J. Millican, ed., *Universities and Conflict: The Role of Higher Education in Peacebuilding and Resistance*. Routledge Series in Peace and Conflict Studies, 120-135, ISBN 978-1-138-09213-6.

M13

6. Цитираност од 10 хетеро цитата

Кандидат је у својој документацији доставио и линк за Гугл академик (*Google Scholar*) налог на коме се види да су радови које је објавио цитирани 113 пута, знатно више од потребних десет хетеро цитата. У наставку су наведени поједини радови који садрже цитате кандидатових радова:

Annika Elena Poppe, Julia Leininger and Jonas Wolff. 2019. Introduction: negotiating the promotion of democracy, *Democratization*, 26 (5), 759-776, doi: 10.1080/13510347.2019.1593379

Birgit Poopuu. 2020. Dialogical research design: Practising ethical, useful and safe(r) research, *Social Epistemology*, 34 (1), 31-42, doi: 10.1080/02691728.2019.1681556

Reina C. Neufeldt, Mary Lou Klassen, John Danboyi, Jessica Dyck & Mugu Zakka Bako (2020) Gaps in knowledge about local peacebuilding: A study in deficiency from Jos, Nigeria, *Third World Quarterly*, 41 (7), 1103-1121, doi: 10.1080/01436597.2020.1761253

Katarina Kušić. 2021. Balkan subjects in intervention literature: The politics of overrepresentation and reconstruction. *Journal of International Relations and Development* DOI: 10.1057/s41268-021-00235-x

Filip Ejduš and Marko Kovačević. 2021. International relations (IR) in Yugoslavia and post-Yugoslav states. *Journal of International Relations and Development*, doi: 10.1057/s41268-021-00236-w

Bliesemann de Guevara B., Poopuu B. 2021. "Preparing for fieldwork interviews." In: Mac Ginty R., Brett R., Vogel B. (eds) *The Companion to Peace and Conflict Fieldwork*. Palgrave Macmillan, Cham, doi: 10.1007/978-3-030-46433-2_5

Philomina Okeke-Ihejirika, Temitope B. Oriola, Bukola Salami, Michael Obiefune, Nwene Ejike, Ayodotun Olutola & Omolola Irinoye. 2020. Beyond poverty fixation:

- Interrogating the experiences of internally displaced persons in Nigeria, *Third World Quarterly*, 41 (9), 1476-1497, doi: 10.1080/01436597.2020.1782732
- Jose Jowel Canuday. 2020. "Conceptualising postcolonial displacement beyond aid and protection." In: Adey P. et al. (eds) *The Handbook of Displacement*. Palgrave Macmillan, Cham, doi: 10.1007/978-3-030-47178-1_12
- Miloš Vukelić. 2021. Relationalism and changes in international relations: An example of the influence of algorithmic power on the structure of everyday life and the emergence of national populism. *Međunarodni problemi*, 73 (2), 284-309, doi: 10.2298/MEDJP2102284V
- Dražen Pechar. 2019. *Peace as war: Bosnia and Herzegovina, post-Dayton*. CEU Press, Budapest and New York

7. Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије M31 или M33

- Џуверовић, Н. 2021. Домети и ограничења либералне изградње мира. *Годишњак Факултета политичких наука XV* (25), 41-59.

Постконфликтна окружења попут региона Балкана или југоисточне Азије представљају примере за доминантну, либералну, форму изградње мира која подразумева да се трајни мир може постићи једино унификацијом, тј. стварањем држава које представљају верну реплику либерално-демократских држава у политичком и друштвено-економском смислу („мир као управљање”). Полазећи од критике приступа који подразумева типску изградњу државе, тзв. „ИКЕА изградња мира”, као основе за успостављање самоодрживог мира, рад излаже пропуштене могућности примене алтернативних и традиционалних приступа изградњи мира. При томе, основ анализе представљају став Ричмонда о важности успостављања постлибералног мира, који је еманципаторски по својој природи, као и Мекгинтијев концепт хибридности, у коме се објашњава неопходност заједничког деловања глобалних, националних, али и локалних актера. Истовремено, истичући важност локалног контекста и сагласности актера са мерама које се спроводе у постконфликтним окружењима, рад тежи да укаже на неопходност промене парадигме, тј. битно другачије деловање у регионима који су оптерећени насилним сукобима.

- Džuverović, N. and Tepšić, G., 2021. *Violent extremism, far-right and paramilitary groups in Serbia (2012-2020)*. Italian Political Science Association Annual Conference, online, Italija, 9-11. septembar 2021. UDK 323.14(497), COBISS.SR-ID: 47290889 Link za rad: https://www.sisp.it/docs/sviluppo/16_sisp2021_international-relations.pdf

Питање насилног екстремизма дошло је временом у центар пажње академских радника и доносиоца одлука. За разлику од исламистичког екстремизма који је био у фокусу истраживања насилног екстремизма још од напада на Светски трговински центар 11. септембра 2001., десничарски екстремизам знатно је мање истраживан. Међутим, напади у Норвешкој 2011. године, масовна пуцњава у Крајстчерчу на Новом Зеланду 2019. године, као и немири у Шарлотсвилу и Вашингтону у Сједињеним Америчким Државама, усмерили су истраживачку пажњу и према овом феномену. Случај Балкана и Србије је посебно важан у том погледу, пошто имајући у виду да су десничарске паравојне групе прошириле своју борбу изван државних граница и укључиле се у сукоб у источној Украјини од 2014. године. Полазећи од литературе о насилном екстремизму и реципрочној радикализацији, рад истражује улогу екстремно десничарских покрета и паравојних група у Србији након победе популистичких партија 2012. године, када је овај облик екстремизма постао посебно свеprisутан у јавној сфери. Посебан нагласак стављен је на односе екстремно десничарских покрета и паравојних група са државним и верским институцијама, укључивање идеја екстремне деснице у српске медије и третман страних бораца по повратку у Србију. Усмеравајући анализу на студију случаја Србије, рад покушава да идентификује главне факторе успона екстремне деснице и последице таквих идеја на мир и динамику сукоба.

* * *

Поред приказаних радова, кандидат је доставио још два рада из категорије M31-33. Радови су следећи:

- Džuverović, N. 2018. *Where did all non-Western researchers go? The everyday perspective on the liberal peace debate*. International Studies Association 59th Annual Conference, San Francisco, SAD, 4-7. april 2018., UDK 32, COBISS.SR-ID: 47330825 Link za rad: <http://web.isanet.org/Web/Conferences/San%20Francisco%202018-s/Archive/f766a0da-0329-4dee-9c2a-d1bfb47b899f.pdf>
- Džuverović, N. 2018. *Neoliberal co-optation, power relations, and informality in Balkan international studies profession*. International Studies Association 59th Annual Conference San Francisco, SAD, 4-7. april 2018., UDK 327, COBISS.SR-ID: 47334409 Link za rad: <http://web.isanet.org/Web/Conferences/San%20Francisco%202018-s/Archive/915b2182-bef6-4b1d-979e-68ae865788be.pdf>

8. Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије M61 или M63.

Џуверовић, Н. 2021. Последице КОВИД-19 епидемије на високо образовање у САД. *Политичке перспективе* 11 (1), 63-74.

Високо образовање у Сједињеним Америчким Државама је по већини квантитативних и квалитативних показатеља најбоље на свету. Универзитети у Сједињеним Америчким Државама, заједно са онима у Уједињеном Краљевству, привлаче најбоље студенте не само из Европе већ широм света укључујући најмногољудније земље и растуће економије попут Кине, Индије, Бразила или Индонезије. Истовремено, признати професори и истраживачи махом раде у Сједињеним Америчким Државама, имајући у виду сјајне услове за рад и истраживања. Међутим, снага америчких универзитета је истовремено и њихова слабост у контексту КОВИД-19 епидемије. Већина универзитета су приватни универзитети који у потпуности зависе од тржишта, донација, а понајвише од студентских школарина. Епидемија је заострила проблем маркетизације образовања у САД имајући у виду да већина студената преиспитује наставак школовања у новонасталим условима, економске неизвесности коју епидемија доноси, као и несигурног тржишта рада. Анализирајући студију случаја Нортвестерн универзитета, текст се бави економским и друштвеним последицама које епидемија има на високо образовање у САД, као и могућим начинима његовог превладавања.

Џуверовић, Н., 2018. Латинска Америка и Нобелова награда за мир: У потрази за регионалним миром, У Р. Накарада и Ј. Видојевић, урс, *Нобелова награда за мир: Између идеализма и политичког цинизма*. Београд: Универзитет у Београду, 145-162, ИСБН 978-86-6425-056-6.

Приказ биографија шест латиноамеричких лауреата Нобелове награде за мир аутор контекстуализује узимајући у обзир колонијалну прошлост континента и савремене политичке трансформације латиноамеричких земаља. Аутор показује да су поједине награде додељене у складу са одредбама Нобеловог тестаментa (за допринос разоружању или посредовање у окончању сукоба), док су друге произашле из ширих тумачења димензија мира од стране чланова Нобеловог комитета (људска права, права староседелача). Аутор указује на контроверзе везане за поједине кандидате, али и за сам Нобелов комитет, тј. његове пропусте да награди много већи број латиноамеричких државника, активиста, социјалних покрета који су заслужили да се њихов допринос миру, регионалном и глобалном, уважи. Због тога, аутор закључује да је овај регион имао маргиналан статус у историји награђивања, који се делом може објаснити и

спољнополитичким интересима Норвешке, и да се Нобелова награда не може третирали као универзални критеријум за оцењивања доприноса миру.

* * *

Поред приказаних радова, кандидат је доставио још два рада из категорије М61-63. Радови су следећи:

Džuverović, N. 2019. *The matériel turn: The peculiar nature of armaments as communicative instruments*. CEEISA-ISA 2019 Joint International Conference, Beograd, Srbija, 17-19. jun 2019., UDK 32, COBISS.SR-ID: 47323145, Link za rad: <http://web.isanet.org/Web/Conferences/CEEISA-ISA-Belgrade-2019/Archive/a6a99f1d-d664-4beb-a870-ac9aca751fc6.pdf>

Džuverović, N. 2018. *'Romanticize or not to romanticize the local': Local agency and peacebuilding in the Balkans*. Relation Studies on Global Conflicts, Beograd, Srbija, 21-22. decembar 2018., UDK 327, COBISS.SR-ID: 47306761, Link za rad: http://idn.org.rs/wp-content/uploads/2019/08/IDN_Books_of_abstracts_Relational_studies_web.pdf

9. Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање.

Џуверовић, Н., 2021. *Студије мира: Сукоб, мир и развој*. Београд: Универзитет у Београду – Факултет политичких наука, ISBN 978-86-6425-082-5.

Структура књиге представља покушај приказа развоја дисциплине студије мира од њених раних почетака након Другог светског рата, као и најважнијих актера, концепата и приступа који су се развијали током седам деценија постојања. Такође, књига даје свеобухватан приказ литературе о питањима мира и сукоба. Имајући у виду да је до сада на ову тему јако мало објављивано на српском језику, већина коришћене литературе написана је на енглеском језику с тим да време настанка тих текстова није ограничено само на последњу деценију већ се користе и радови који су настали и пре више деценија али су формативно утицали на развој дисциплине и концепата који се и данас користе.

Књига се састоји од четири целине, при чему је прва посвећена развоју и предмету дисциплине. Историјат укључује и период пре Другог светског рата, тј. време настанка теорије о међународним односима унутар које су се и студије мира временом развијале. Имајући у виду интердисциплинарни приступ који заступају студије мира,

овај део књиге испуњен је и математичким и медицинским аналогијама и графиконима путем којих се објашњава предмет и одлике студија мира.

Следеће три целине баве се кључним концептима, а то су сукоб, мир и развој. У свакој од њих налазе се поглавља која се баве појмовним одређењем, али и теоријама које долазе из студија мира и других научних дисциплина као што су међународни односи, социологија, антропологија, психологија и студије развоја. У овим деловима централно место заузимају класификације, типологије и објашњења која се тичу савремених сукоба и њихових појавних облика, изградње мира, посебно у њеној доминантној, либералној, форми, као и проблеми са различитим приступима разумевања развоја и покушајима његовог мерења. Пратећи материјали, попут вињета, графикона и табела, служе како би се указало на тенденције и процесе који се тичу три кључна појма, а излазе ван оквира основног текста књиге. Задаци као циљ имају да се знање које се стиче читањем примени у пракси и кроз непосредно окружење. На крају, свако поглавље укључује питања за дискусију, списак додатне литературе и интернет извора који могу послужити као даљи извор информација.

На крају, неопходно је указати и једну од рецензија књиге од стране проф. др Филипа Ејдуса који наводи да књига: „Студије мира: Сукоб, мир и развој представља дуго чекани уџбеник из ове области на српском језику. Ради се о тексту који на систематичан и приступачан начин уводи читаоца у мултидисциплинарно поље изучавања мира. Књига је писана разумљивим стилем, и поред основног текста садржи антрфиле, задатке, кључна питања и предлоге извора за даље истраживање. Осим тога, књига на избалансиран начин представља различите концепте и приступе у студијама мира остављајући студентима простор за самостално критичко мишљење и закључивање. Посебну вредност за студенте из Србије има последње поглавље посвећено развоју, имајући у виду да је ова област не само на ФПН већ и на универзитетима Србије неправедно запостављена, ако не и потпуно занемарена. Због свега тога верујем да ће књига бити јако корисно уџбеничко штиво не само студентима ФПН већ и других факултета друштвено хуманистичких наука.”

10. Резултати у развоју научнонаставног подмлатка.

Кандидат је у претходном периоду активно учествовао у развоју научнонаставног подмлатка. Поред тога што је био члан комисија са одбрану докторских дисертација др Горана Тепшића, др Младена Стојадиновића и др Марка Ковачевића, Немања

Џуверовић је био и ментор у изради четири докторске дисертације (тачка 11), као и ментор или члан 56 комисија за одбрану мастер академских радова (тачка 12). Упоредо, Немања Џуверовић је био члан комисија за избор у истраживачко звање истраживач-приправник докторанада Милоша Вукелића, Огњена Драгичевића и Слађана Ранкића. Такође је био члан комисија за избор асистената на Универзитету у Београду – Факултету политичких наука за др Горана Тепшића и МА Марка Ковачевића. На крају, Немања Џуверовић је био члан Комисије за избор у звање ванредног професора за ужу научну област Међународна безбедност за кандидата др Филипа Ејдуса.

11. Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације.

Немања Џуверовић је у периоду од 2017. до 2021. године био ментор за израду четири докторске дисертације:

- др Марко Д. Милошевић – „Приватизација безбедности у постконфликтним државама: Случај Србије и Хрватске у периоду од 2000. до 2016. године” (дисертација одбрањена 2018. године),
- др Соња Стојановић Гајић – „Улога пракси безбедносних професионалаца у социјалној конструкцији Западног Балкана” (дисертација одбрањена 2019. године),
- др Марија Љ. Поповић – „Процес трансформације идентитета НАТО-а након Хладног рата: НАТО као актер у решавању хуманитарних криза” (дисертација одбрањена 2020. године),
- др Ђорђе М. Павловић – „Утицај структуре међународног система на облике војног интервенционизма” (дисертација одбрањена 2020. године),

12. Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама.

Немања Џуверовић је у периоду од 2017. до 2021. године учествовао као председник или члан комисије за јавну одбрану код 56 мастер академских радова. У документацији је достављен списак свих комисија, заједно са саставима тј. члановима сваке од њих као и датумима одбране. За потребе извештаја издвојено је пет радова:

- Sergio Munera Chavarria – „Challenging the Retributive-Restorative Dichotomy in Dealing with the Past: The Special Jurisdiction for Peace in Colombia as a Hybrid Approach” (члан Комисије и ментор, одбрађен септембра 2021.)
- Emvalee Usawaprem – „Understanding the Role of a Culture of Remembrance and Memorial Museums in Peacebuilding” (члан Комисије и ментор, одбрађен јула 2020.)
- Катарина Левић – „Social Movements and Protection of Common Good: Cochabamba Water War” (члан Комисије и ментор, одбрађен децембра 2019.)
- Вања Миловачевић – „Participation of Children in Armed Conflicts: The Case Study of Lord Resistance Army” (члан Комисије и ментор, одбрађен септембра 2019.)
- Никола Цуцкић – „Узрок грађанског рата у Сиријској Арапској Републици из угла теорије хоризонталних неједнакости” (члан Комисије и ментор, одбрађен септембра 2018.).

Изборни услови

Када је реч о изборним условима, Немања Џуверовић вишеструко испуњава сва три услова. У наставку се таксативно налази списак референци за сваки услов појединачно:

1. Стручно-професионални допринос

- Главни ко-уредник Часописа за регионалну безбедност (*Journal of Regional Security*) од 2014. године,
- Члан Уређивачког одбора Форума за сигурносне студије од 2017. године,
- Председник или члан комисија за одбрану 56 мастер академских радова од 2017. године, као и ментор на изради четири докторске дисертације од 2017. године,
- Руководилац Катедре за демократизацију на Хоризонт 2020 пројекту „Circle U – Европска универзитетска алијанса”,
- Члан истраживачког тима на Хоризонт 2020 пројекту „Превенција насилног екстремизма кроз отпорност заједнице”,
- Члан Програмског одбора конференције „Међународни односи у доба стрепње” у организацији Универзитета у Београду – Факултета политичких наука, Удружења за међународне студије (*International Studies Association*) и Централног и источноевропског удружења за међународне студије (*Central and*

Eastern European International Studies Association),

- Програмски уредник академског догађаја „Отпорност на насилни екстремизам” на Београдском безбедносном форуму 2021 (26-28. октобар 2021.)
- Представник Републике Србије у COST акцији „Спољна политика ЕУ у сусрет новим реалностима: Перцепције, оспоравања, комуникација и односи” (СА 17119),
- Представник Републике Србије у COST акцији „Професионализација и друштвени утицај политичких наука у Европи” (СА 15207).

2. Допринос академској и широј заједници

- Члан Извршног комитета секције за студије мира Удружења за међународне студије (2019-2022),
- Продекан за научноистраживачку делатност Универзитета у Београду – Факултета политичких наука (2021-2024),
- Члан Савета Универзитета у Београду - Факултета политичких наука (2018-2021),
- Председник Етичке комисије Универзитета у Београду - Факултета политичких наука (2021),
- Председник Научно-стручног савета Центра за међународну безбедност УБ-ФПН (2019-2022),
- Члан Научног-стручног савета Центра за руске студије УБ-ФПН (2019-2022),
- Члан Комисије за упис на докторске академске студије УБ-ФПН,
- Председник Оперативног тела за координацију акредитације Факултета политичких наука,
- Рецензент при ENIC-NARIC центру Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије (од 2018. године),
- Спољни рецензент Темпус канцеларије у Србији за Еразмус+ програме (КА1, КА2 и КА3) (од 2019. године),
- Рецензент при Националном телу за акредитацију и обезбеђење квалитета у високом образовању Републике Србије (од 2020. године).

3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству

- Постодокторант и Фулбрајт гостујући истраживач на Нортвестерн универзитету (*Northwestern University*),
- Руководилац Катедре за демократизацију на Хоризонт 2020 пројекту „Circle U – Европска универзитетска алијанса”,
- Члан истраживачког тима на Хоризонт 2020 пројекту „Превенција насилног екстремизма кроз отпорност заједнице”,
- Представник Републике Србије у COST акцији „Спољна политика ЕУ у сусрет новим реалностима: Перцепције, оспоравања, комуникација и односи” (CA 17119),
- Представник Републике Србије у COST акцији „Професионализација и друштвени утицај политичких наука у Европи” (CA 15207),
- Постодокторант и Фулбрајт гостујући истраживач на Нортвестерн универзитету (*Northwestern University*),
- Члан Комисије за хабилитацију на Масарик универзитету (*Masaryk University*) за кандидаткињу Веру Стојарову,
- Гостујући истраживач на Универзитету у Манчестеру (Институт за хуманитарне кризе и сукобе) током 2016. и 2017. године,
- Гостујући предавач на Универзитету у Гранади – Институт за мир и сукобе (2019. година),
- Гостујући предавач на Универзитету у Кремсу (2019. година),
- Гостујући предавач на Андраши универзитету (2018. година),
- Гостујући предавач на Универзитету у Варшави – Институт за међународне студије (2017. година),
- Гостујући предавач на Универзитет у Болоњи – Одељење за политичке и друштвене науке (2017. година),
- Гостујући предавач на Свеучилиште у Загребу – Факултет политичких знаности (2016. година),
- Предавач по позиву на Универзитету у Љубљани – Факултет друштвених наука (2020. година),
- Члан Извршног комитета секције за студије мира Удружења за међународне

студије (2019-2022),

- Координатор за сарадњу између Универзитета у Београду – Факултета политичких наука и Универзитета у Варшави - Институт за међународне односе (2014-2020),
- Координатор за сарадњу између Универзитета у Београду и Сент Ендрјуз универзитета (*St. Andrews University*) (2020-данас),
- Координатор Регионалног мастер програма студије мира које заједно изводе Универзитет у Београду – Факултет политичких наука и Универзитет у Сарајеву – Факултет политичких наука,
- Предавач и координатор летње школе „Упоредно јавно здравље: Србија и Босна и Херцеговина” коју Универзитет у Београду заједнички организује са Нортвестерн универзитетом од 2016. године.

3. ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Након прегледа конкурсне документације и анализе радова и педагошког искуства кандидата, Комисија је дошла до закључка да др Немања Џуверовић поседује све услове за избор за радно место редовног професора.

Комисија је закључила да се ради о кандидату који задовољава све Законом о Универзитету и Статутом Факултета неопходне услове за радно место редовног професора за ужу научну област Међународне студије. Број и квалитет објављених радова који надмашују услове предвиђене Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, уредничко и организационо искуство, рад у бројним управним и другим телима на Факултету и ван њега, као и учешће у међународним пројектима, указују да се ради о кандидату који поседује способности за научни рад. Такође, његов рад је препознат и ван граница земље и региона што показује велики број гостујућих предавачких и истраживачких позиција на престижним европским високошколским установама. Истовремено, постдокторско усавршавање кроз Фулбрајт програм показује да високе истраживачке амбиције имају своје утемељење.

Поред тога, др Немања Џуверовић више од шеснаест година изводи вежбе и предавања на свим нивоима студија на Универзитету у Београду – Факултету политичких наука. Током свог ангажмана као демонстратор, сарадник у настави, асистент, доцент и ванредни професор показао је педагошку способност, али и велику преданост у раду са студентима и на тај начин допринео даљој афирмацији Факултета, као и области међународних студија у којој је ангажован.

На основу свега изложеног у овом извештају, Комисија је једногласно закључила да се ради о квалитетном кандидату који је у досадашњем раду подједнако исказао своје научно-истраживачке и педагошке способности и стога предлаже Изборном већу Универзитета у Београду - Факултета политичких наука да др Немању Џуверовића изабере за редовног професора са пуним радним временом за ужу научну област Међународне студије.

У Београду, 14. октобра 2021. године

Комисија

проф. др Драган Р. Симић
Универзитет у Београду
Факултет политичких наука

проф. др Драган Ђукановић
Универзитет у Београду
Факултет политичких наука

проф. др Синиша Таталовић
Свеучилиште у Загребу
Факултет политичких знаности